

sosialurin

telf. 14720 . 11820

box 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: Føroya Javnaðarflokkur
 Fyritakstjóri: Tórfinn Smith
 Blaðstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)
 Blaðmenn: Hogni Djurhuus
 Jóhann Mortensen
 Jan Müller
 Lýsingar: Arne Thomsen
 Uppseting: Sosialurin
 Prent: Dimmalætting

Íslandssáttmálin

FYRST í vikuni vóru samráðingar millum Ísland og Føroyar um síná-millum fiskiveiðurættindi fyri tað komandi árið.

NÝGGJUR sáttmáli millum bæði londini varð undirskrivaður mikukvøldið. Eftir tí nýggja sáttmálanum fáa vit loyvi til at veiða 17.000 tons av botnfiski og 35.000 tons av ídnaðarfiski. Hetta er sama tonsatal av botnfiski og sama tonsatal av ídnaðarfiski sum í tí gamla sáttmálanum.

VIÐ TÍ nýggja sáttmálanum er býtið av fiskasløgnum tó nakað øðrvísi enn tað var. Burtur úr botnfiskasløgnum fingur vit 7.000 tons av toski eftir tí gamla sáttmálanum, meðan tann nýggi sáttmálin bert gevur okkum 6.000 tons av toski. Sáttmálin ásetur eisini, at bert helmingurin av ídnaðarfiskinum skal vera lodna, meðan hin helmingurin skal vera svartkjafur.

TALAN ER sostatt um ein niðurskurð í toska- og lodnukvotuni, meðan tonsini av øðrum ikki so virðismiklum fiskasløgnum eru økt í sama mun.

Á HESUM sinni hava samráðingar- narnar við Ísland eisini verið torførari enn tað var. Hetta var helst væntandi. Eftir tí at døma sum íslenski fiski- málaráðharrin segði fyri stuttum, kundi talan yvirhøvur ikki vera um at lata nakran lodnustert til aðrar.

VIÐ SÁTTMÁLANUM mikudagin fingur vit kortini 17.500 tons av lodnu. Vónandi skal hetta takast sum ein viðurkenning av, at vit føroyingar eru granna- og brøðratjóðin fram um allar aðrar og eisini í tí ser- stöðu, at vit meir enn allir hinir hava fyri neyðini at fáa frammihjá veiðu- rættindi hjá øðrum.

VIT TRÚGVA ikki, at niðurskurðurin í toska- og lodnukvotuni er gjørdur við tí endamáli at niðurtrappa fø- oyska fiskiskapin í íslenskum sjógv við tí fyri eyga, at hann seinri skal halda heilt uppat. Um so var, vildi øll tala um granna- og brøðra- lag verið fjácut.

SVIMJIHALLARMÁLID Í HAVN

Í nógv ár hevur her í Havn verið tosað um ein nýggj- an svimjihyl. Talan var eisini um at innloka ver- andi hylin. Henda ætlan varð seinri slept.

Tosað bleiv meira og meira um eina svimjihøll. Tøl sum 4—5 milj. vórðu nevnd. Í onkrum króka- práti vóru tøl sum 7—8 milj. eisini nevnd. Onkur var so ósmæðin at nevna 10—12 milj. Fólk ótaðust: »Hava tit hoyrt, nýggj svimjihøll fyri 10—12 milj. áh dú, áh dú, hvør skal gjalda?»

Men nú fyri kortum brast bumban. Nýggj svimjihøll í Havn kemur at kosta 20—22 milj! Hetta er bert í fyrstu syftu. Tað koma uttan iva nógvar afturat.

Hvussu kemur at siggja út uppi í Gundadali, um so verður, at nýggja svimjihøllin kemur at liggja har? Vit mugu siggja í eyguni, at økið er ikki stórt. Og verður ein stór svimjihøll kloynd nið- ur har, forðar tað fyri einum triðja fótóltsvølli. Sum er, eru tveir vøllir, men ein vøllur má koma afturat, tí, um skamma stund verður ovari vøllur bert nýttur til kappingar, av tí at har óivað verður lagt kunstgras á. So er bert ein vøllur eftir til try

fótóltslið at venja á. Ein og hvør sær, at her er talan um afturstig við lit. Løgið, at liðini ikki gera vart við seg.

Men tað skal ikki finn- at, uttan at vísa á aðra og betri loysn.

Hví ikki leggja svimji- høllina uppi á Sundi? Tað er nógv, sum talar fyri, at hetta hevði verið rætta loysnin.

Har kundi fingist hiti frá el-verkinum, harvið varð orkusurningurin loystur. Fólk kundi svom- ið í lunkaðum sjógv, sum bert rann ígjøgnum hylin, onki klor, vatnið hevði altið verið reint og frískt.

Og við tað, at hylurin ikki hvønn dag kom fyri eyguni á teimum, sum

tekna hann hava, nýttist hann ikki at havt eitt pompøst minnisvarðakent yvirbragð.

Tá vegurin um stutta tíð verður liðugur til Kald- baks, kemur sjálvandi bussruta at koyra har. Harvið er ferðslan til og frá hylinum eisini loyst. Og tá bergholið Kaldbaks- botnur—Signabour kem- ur, liggur hylurin stak væl fyri hjá øllum í Suður- streymi at nýta. Alt botir um rakstrarhallið.

Petur Christiansen, borgarstjóri, sigur í nýtt- ársynski sínum, at neyð- ugt er, at borgararnir fylgja við og taka lut í loysnum, soleiðis, at bý- ráðið tekur avgerðir á realistiskum grundarlagi.

Komandi landsstýri:

TJÓÐVELDISMENN
KENNA SEG TRYGGAR

Í oddagrein í 14. sep- tember 10/1 sýnist polit- iski blaðstjórin at kenna seg vissan um komandi landsstýri við javnaðar- flokkinum, tjóðveldis- flokkinum og fólkaflokk-

inum. Harumframt tekur hann sær ta friðheit í odda- greinini at siga frá, at tað helst onki er at ivast í, at eisini veljarar javnaðar- floksins ynskja hesa sam- gongu tey næstu fyra ár- ini.

Ein kann spyrja, hvat veit Heðin Klein um tað? Veljarar javnaðarfloksins

Min vón er, at nógv fólk sigur sína hugsan um hetta mál, soleiðis at bý- ráðið fær at hoyra meining okkara, serstakliga í hes- um ovurhonds dýra máli.

Sjúrður Samuelsen
Tórshavn

tjak og
meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blað- stjórinn veit, hvør hev- ur skrivað brovini.

VIÐURSKIFTINI
Í TÓRSHAVN

Hetta er yvirskriftin á nýggjárshilsuni frá bý- ráðsformanninum í Dimmu hósdagin 4. jan- ar.

Tú setur teg at lesa, spent um, hvat heilsanin man siga um størsta prob- lemið her í býnum, íbúðar- neyðina.

Men tað var ikki nógv. 10 skallatar, einkisigandi reglur.

Hvat stendur tá í heils- uni? Jú, hon er fyri tað mesta vigd tí stóra harr- anum her í býnum: BIL- INUM. 70 reglur um bil- ar, vegir og ferðslu. Spalta upp og spalta niður við konkretum ætlanum um at bota um ferðsluvið- urskiptini.

Eg eri ikki imóti góðum vegum og parkerings- plássum og svimjihyli. Men tá býráðið nú ikki kann gera alt í senn, so skuldi man hildið, at hesir góðu menn í býráðnum settu seg niður at um- hugsja, hvørjum størst tørur er á.

Alvaratos! Skal tað veruliga vera neyðugt at fortelja nøkrum, at tað hevur so óendaliga nógv meira at siga fyri alt livið at hava eitt stað at búgva,

enn at hava parkerings- pláss og vegir?

Avleiðingarnar av ov fáum parkeringsplássum og vánaligum vegum eru, at fólk mugu brúka beinini meira; og tað taka tey flestu ongan skaða av.

Men hvørjar eru avleið- ingarnar av íbúðarneyð- ini? Fólk í hópatali mugu flýggja av landinum, onn- ur sleppa ikki heimaftur. Familjur verða sindraðar; børn búgva á barnaheimi, meðan foreldrini standa á gøtuni. Fólk búgva alla- staðni, í campingvognum og summarhúsum og vat- um kjallarum. Hundrað- tals fólk í Havn liva undir ótolandi íbúðarviðurskipt- um.

Og í meðan kemur Tórs- havnar Býráð við einari frágreiðing og nýggjár- ynski, har størsta evnið er ferðsla, vegir og parker- ing.

Gott nýggjár!

Ein, ið einki hevur
at búgva í

Ps. Listin yvir nýggjár- ynski býráðsins nevnr ikki við einum einasta orði veggustovur, barnagarð- ar, fritíðarheim ella ung- dómsarbeiði!

Hundrað neyt

Hundrað neyt í góðum lag úr Danmark fóru vetrardag um Jákup helt seg duga gand so komu tey tó ei í land

Skipið Ilse Clausen æt og skiparin á brúnni sat brátt var landið fyri stavn teir sigldu so inn á Tórshavn

Men skipið tað slapp ei til kai umborð tá bleiv eitt stórt »stáheir« tá teir ei kundu nema jørð teir sigldu inn á Kollafjørð

Tó skipið ei var nakað fjós sá kálvur litli dagsins ljós og alt tað, sum tað skuldi gekk og navnið Nicolina fekk.

Í Føroyum djóralækni er og hann umborð á skipið fer hann roynir har og ger sum best men ei varð góðtíkin »attest«.

Við skipinum ein bóndi var, men ei hann vildi verða har, eg fangi eri her umborð hann vildi leypa út í orð.

Hundrað neyt í ringum lag úr Føroyum fóru vetrardag um Jákup helt seg duga gand, so sluppu tey tó ei í land.

X.